

**KRAJSKÉMU SOUDU
V PLZNI**

Veleslavínova 21/40
Plzeň

k č.j. 57 A 75/2012

Navrhovatel: Přípravný výbor pro účely místního referenda
jedenáct: zmocněncem Martinem Markem, bytem Plzeň, Otakara Březiny 22
zastoupený: Mgr. Luděk Šikolou, advokátem, se sídlem Brno, Dvořákova 13

Odpůrce: Plzeň, statutární město, IČO 075370
zastoupený: Mgr. Martinem Baxou, primátorem města
adresa pro doručování: Magistrát města Plzně
Odbor právní a legislativní
nám. Republiky 1
306 32 Plzeň

**NÁVRH NA VYHLÁŠENÍ MÍSTNÍHO
REFERENDA
VYJÁDŘENÍ ODPŮRCE K NÁVRHU**

Dvojmo!

Přílohy: svazek

**I.
Úvod**

Statutární město Plzeň (dále jen „město Plzeň“) obdrželo dne 12. října 2012 výzvu a poučení od Krajského soudu v Plzni, kterým soud město Plzeň mimo jiné vyzývá, aby ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení této výzvy předložilo originály veškerých listin týkajících se výše označené právní věci, které má k dispozici, a ve dvojím vyhotovení své písemné vyjádření k návrhu.

V souladu s výzvou soudu činí město Plzeň toto vyjádření k návrhu přípravného výboru pro konání referenda jednajícím zmocněncem panem Martinem Markem (dále jen „přípravný výbor“ nebo „navrhovatel“), jímž se přípravný výbor domáhá vyhlášení místního referenda. Přílohou tohoto vyjádření jsou listiny týkající se uvedené věci.

**II.
K procesnímu postupu**

V první řadě město Plzeň, byť si je vědomo skutečnosti, že tvrzení uvedená v návrhu přípravného výboru pod body II. a III. nejsou pro posouzení věci v této fázi rozhodná a slouží spíše, jak sám navrhovatel píše, pro dokreslení situace, nemůže tato tvrzení navrhovatele ponechat bez reakce, jelikož jde o tvrzení, která jsou účelově zkreslována.

Dne 21. srpna 2012 byl panem Markem kontaktován vedoucí Odboru správních činností Magistrátu města Plzně pan Matoušek, který panu Markovi sdělil, že jím předložený návrh má vady a je třeba osobního předání výzvy k odstranění nedostatků a vadných podpisových archů. Datum předání byl navržen ze strany magistrátu na pátek 24. srpna 2012 a panem Markem nebyl rozporován.

Dne 22. srpna 2012 se uskutečnila zmíněná tisková konference pro novináře. Pánové Marek ani Vaněk se neprokázali jako novináři žádným hodnověrným způsobem, přesto se zmíněné konference zúčastnili. Magistrát dodržel 15 denní lhůtu stanovenou zákonem na posouzení návrhu, když následně zpracoval plně v souladu s výkladem pojmu „neprodleně“ písemnou výzvu o více než 80 stranách textu. V tomto směru se magistrát ohrazuje proti tvrzením navrhovatele o jakémkoli porušení zákona či nestandardním a nezákonným postupem. Postup magistrátu byl zákonný, a to potvrzuje i stanovisko Ministerstva vnitra ČR č.j. MV-94558-5/VS-2012 ze dne 6. září 2012, které si magistrát vyžádal.

Dne 24. srpna 2012 byla zástupci přípravného výboru (panu Markovi a panu Vaňkovi) předána výzva k odstranění nedostatků a vad návrhu a podpisových archů. Od tohoto okamžiku běžela přípravnému výboru lhůta pro podání opravného prostředku podle § 52 odst. 2 písm. a) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „Zákon“), a to v délce trvání 10 dnů. Ačkoliv v několika dalších písemnostech zmiňuje přípravný výbor nezákonnost postupu magistrátu, nevyužil proti němu zákonný opravný prostředek. Naopak svůj návrh doplnil a upravil v souladu s předmětnou výzvou. Takový postup přípravného výboru je nutné vnímat jako ryze spekulativní a manipulativní, což je s vědomím skutečnosti, že se svojí činností snaží prosadit využití přímé demokracie jako velmi silného nástroje veřejné moci, přinejmenším na pováženou.

Z informací uvedených v bodu III. návrhu přípravného výboru považuje magistrát za potřebné reagovat na napadání skutečnosti, že o stálé vadnosti návrhu byl informován „politický představitel“ města (primátor). Primátor stojí v čele Magistrátu města Plzně a je osobou nadříze-

nou všem úředníkům zařazeným do Magistrátu města Plzně a veškeré informace, kterými disponuje magistrát, může stejně tak disponovat primátor.

Naopak pro dokreslení situace město Plzeň vyzdvihne několik skutečností z procesu přezkoumání návrhu přípravného výboru na vyhlášení místního referenda. Pokud byl přípravný výbor natolik veden snahou spojit konání místního referenda s volbami do zastupitelstev kraje, pak nepochybně mohl předložit návrh jak dříve, tak v daleko vyšší kvalitě. Návrh podaný přípravným výborem měl vady, jak vyplývá z výzvy k odstranění vad, např. sám zmocněnec přípravného výboru připojil svůj podpis pod údajnou adresu svého trvalého pobytu, která byla však zcela odlišná od skutečné adresy jeho trvalého pobytu. Na zmíněnou výzvu k odstranění vad reagoval přípravný výbor v bodě týkajícím se vyčíslení nákladů spojených s realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsobu jejich úhrady z rozpočtu města doplněním, které se naprosto míjelo s tím, co bylo přípravnému výboru vytčeno, ač hned následující den po doručení prvního doplnění návrhu zmocněnec přípravného výboru v tisku přiznává, že mu jsou známy náhrady dle stavebního zákona. V posledním doplňku také „přiznává“ přípravný výbor v rámci těchto nákladů částku v řádu sta milionů korun. Je nepochybné, že již v rámci sběru podpisů pod návrh byli petenti klamáni návrhem, pod který připojovali své podpisy, když podepisovali návrh na vyhlášení referenda, u něž realizace přijatého rozhodnutí nebude město nic stát. Pokud soud přisvědčí právnímu názoru vyjádřenému dále, který označuje druhou otázku za nepřipustnou, pak byla nepochybně celá řada petentů motivována k podepsání petice právě vidinou slibovaného a vyzdvihovaného parku na území, které násobně přesahuje dimenze území zbouraného domu kultury Inwest.

III.

K termínu vyhlášení místního referenda

K návrhu přípravného výboru, aby soud vyhlásil místní referendum konané v termínu prezidentských voleb na dva dny, uvádíme, že město Plzeň stejně jako Ministerstvo vnitra ČR (viz. stanovisko Ministerstva vnitra ČR č.j. MV-94558-5/VS-2012 ze dne 6. září 2012) zastává názor, že místní referendum konané v termínu prezidentských voleb nelze konat ve dvou dnech, nýbrž pouze v jednom dni tak, jak stanoví § 5 odst. 1 věta první Zákona.

IV.

K přípustnosti druhé otázky

Město Plzeň je předně názoru, že místní referendum není přípustné konat o přípravným výborem formulované druhé otázce ve znění: „*Souhlasíte s tím, aby Zastupitelstvo města Plzně schválilo bezodkladně změnu územního plánu pro území ohraničené ulicemi Americká, Denisovo nábreží, Pražská a Sirková na plochu urbanistické zeleně?*“ (dále jen „druhá otázka“).

Důvody, které vedou město k závěru o nepřipustnosti druhé otázky, jsou následující.

1.

Dle § 6 Zákona se v místním referendu rozhoduje o věcech, které patří do samostatné působnosti statutárního města. Předně je proto třeba posoudit, zda schválení změny územního plánu spadá do samostatné působnosti obce.

Dle § 6 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „stavební zákon“) zastupitelstvo obce vydává územní plán v samostatné působnosti obce. Uvedená otázka se tedy týká samostatné působnosti města.

Ne o všech otázkách týkajících se samostatné působnosti obce však lze místní referendem konat. Zákon v § 7 stanoví případy, ve kterých nelze místní referendem konat, byť se jedná o samostatnou působnost obce. Dle § 7 písm. e) Zákona nelze místní referendem konat v případech, kdy se o položené otázce rozhoduje ve zvláštním řízení. Zvláštním řízením však Zákon nerozumí pouze správní řízení podle správního řádu, dokonce ani jakékoli správní řízení (včetně tzv. zvláštního správního řízení), nýbrž **zákonem použitý pojem „zvláštní řízení“ je potřeba chápat jako výraz se širším významem než správní řízení** (Rigel, F.: Zákon o místním referendu s komentářem a judikaturou. Praha: Leges, 2011, s.78).

Otázkou, zda je přípustné konat místní referendum o otázce územního plánu či jeho změny, se zabývaly soudy všech instancí. Komparací soudních rozhodnutí v této otázce lze konstatovat, že názory soudů se v posledních několika letech ustálily na závěru, že místní referendem, které si má vynutit přijetí nového územního plánu nebo změnu stávajícího územního plánu, je nepřipustné, a to vzhledem k tomu, že podle stavebního zákona musí být územní plán či jeho změna vydány ve formě opatření obecné povahy podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „správní řád“).

Podle ustanovení § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona vydává zastupitelstvo obce v samostatné působnosti územní plán obce, a to podle ustanovení § 43 odst. 4 věty čtvrté stavebního zákona formou opatření obecné povahy podle správního řádu, tedy ve zvláštním řízení, tj. v řízení formálně upraveném procesním předpisem. Podle ustanovení § 55 odst. 2 stavebního zákona zastupitelstvo obce obdobně postupuje při pořizování a vydávání změn územního plánu.

Schválení územního plánu či jeho změna je poměrně složitý a časově zdlouhavý proces. Vyjdeme-li čistě ze zákonné terminologie, tak vlastní schválení územního plánu či jeho změny je až finální akt zastupitelstva obce, kterému předchází poměrně složité řízení. **To, že se v rámci vydávání opatření obecné povahy jedná o řízení, je výslovně uvedeno v § 172 a § 174 správního řádu.**

Podle správního řádu činí veškeré úkony správní orgán. V případě územního plánu je ale situace mnohem složitější, protože některé úkony (většinu úkonů) činí obecní úřad v rámci přenesené působnosti a některé úkony (rozhodovací) činí zastupitelstvo obce v rámci samostatné působnosti.

Přestože při vydávání územního plánu formou opatření obecné povahy dochází k dělbě kompetencí mezi obecní úřad a zastupitelstvo obce, z nichž každý rozhoduje v rámci jiné působnosti obce, není možné selektovat jednotlivé úkony při procesu pořizení a vydání opatření obecné povahy a je třeba i úkony zastupitelstva obce, včetně aktu vydání územního plánu či jeho změny, považovat za součást zvláštního řízení prováděného podle správního řádu (viz zmíněné § 172 a § 174 správního řádu). Tomu nasvědčuje i skutečnost, že **dle § 172 odst. 5 správního řádu rozhoduje zastupitelstvo obce o námitkách vznesených proti návrhu územního plánu. Toto rozhodnutí se uvede v odůvodnění opatření obecné povahy.**

Ústavní soud sice ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 101/05 vyjádřil názor, že schvalování územně plánovací dokumentace je v podstatě rozhodováním zastupitelstva obce v samostatné působnosti o záležitostech spojených s působností přenesenou s tím, že územně plánovací dokumentace je dle Ústavního soudu výsledkem procesu probíhajícího v přenesené působnosti obce a v samostatné působnosti je jen schvalována, nicméně tento **nález Ústavního soudu sp.**

zn. I. ÚS 101/05 se vztahoval ke staré právní úpravě, kdy se územní plán nevydával formou opatření obecné povahy podle správního řádu jako nyní.

Navíc ani v nálezu sp. zn. I. ÚS 101/05 nedospěl Ústavní soud k obecnému závěru, že o změně územního plánu je konání místního referenda přípustné. Ústavní soud pouze zaujal názor, že konání místního referenda o územním plánu nebrání žádné ustanovení Zákona za podmínky, pokud je územní plán ve stádiu návrhu.¹ Tak tomu bylo v Ústavním soudem posuzovaném případě, kdy sama obec připravovala nový územní plán, kterým hodlala zvýšit počet stávajících rodinných domů v obci o dalších cca 800, v důsledku čehož by se z vesnice Vysoký Újezd stalo maloměsto se všemi z toho plynoucími důsledky. Občané se měli v posuzovaném případě vyjádřit k obci připravovanému územnímu plánu, když návrh na konání místního referenda byl podán v době, kdy obcí připravovaný nový územní plán byl ve stádiu návrhu, tedy ve stádiu, kdy o něm mělo rozhodovat zastupitelstvo v samostatné působnosti. Jednalo se bez pochyby o skutkově podstatně jinou situaci, než ke které došlo v Plzni. **V Plzni totiž neexistuje žádný návrh územního plánu, ani návrh změny územního plánu, který by měnil území ohraničené ulicemi Americká, Denisovo nábřeží, Pražská a Sirková na plochu urbanistické zeleně a který by mělo Zastupitelstvo města Plzně schvalovat.** Proto zastupitelstvo žádnou takovou změnu územního plánu ani schválit nemůže, natož bezodkladně, jak je požadováno přípravným výborem. **Podmínka stanovená v nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 101/05 není v případě Plzně splněna.**

Městu Plzni není známo žádné rozhodnutí Ústavního soudu, kterým by Ústavní soud připustil konání místního referenda, jímž by se měla vynucovat změna územního plánu, jak navrhuje přípravný výbor. Naopak - jak Ústavní soud, tak správní soudy se ustálily na názoru, že místní referendum, které má vynucovat změnu územního plánu, tzn. vyvolat složitý proces pořízení změny územního plánu, který je zvláštním řízením podle správního řádu a stavebního zákona, je dle § 7 písm. e) Zákona nepřipustné (srov. např. usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 44 Ca 15/2009², sp. zn. 44 Ca 89/2009³, sp. zn. 44 Ca 62/2010⁴ či usnesení Ústavního soudu

¹ Navrhovatel tuto stěžejní větu pro něj přílohmového rozhodnutí Ústavního soudu přechází.

² Výňatek z usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 44 Ca 15/2009: „Vzhledem k tomu, že podle stavebního zákona musí být územní plán či jeho změna vydán ve formě opatření obecné povahy podle správního řádu (konkrétně podle ustanovení § 171 a násl. správního řádu) je zjevné, že vydání územního plánu nebo jeho změna je věcí, o které nelze konat místní referendum.“

V projednávané věci se však referendum nemá konat o otázce, zda zastupitelstvo obce má či nemá změnit stávající územní plán, ale o tom, zda občané obce souhlasí s takovou změnou územního plánu obce, která by umožnila určité území zastavět, resp. zda má či nemá být určité území v obci zachováno jako nezastavitelné. Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že konání místního referenda nebrání ustanovení § 6 ani § 7 písm. e) zákona o místním referendu.“

³ Výňatek z usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 44 Ca 89/2009: „Formou opatření obecné povahy podle správního řádu se vydává pouze územní plán obce (§ 43 odst. 4 věty čtvrté stavebního zákona), nebo změna územního plánu (§ 55 odst. 2 téhož právního předpisu), což však není daný případ.“

V projednávané věci se totiž referendum nemá konat o otázce, zda zastupitelstvo obce má či nemá vydat územní plán nebo územní plán změnit, ale o tom, zda občané obce souhlasí s tím, aby v připravovaném územním plánu obce bylo uvažováno s průmyslovou zástavbou a byla povolena další bytová výstavba, tedy o otázkách, jejichž zodpovězení má právé (a stále ještě) ve fázi zadání územního plánu obce zásadní význam. Na základě uvedeného proto dospěl soud k závěru, že konání místního referenda nebrání ani ustanovení § 7 písm. e) zákona o místním referendu.“

⁴ Výňatek z usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 44 Ca 62/2010: „Připustnost referenda je v projednávané věci dána tím, že se referendum nemá konat o otázce, zda zastupitelstva města má či nemá vydat územní plán nebo územní plán změnit, ale o tom, zda občané města Milovice souhlasí s tím, aby zastupitelstvo města zachovalo současný platný územní plán ...“

sp. zn. IV. ÚS 70/10⁵). Nesouhlas některých občanů obce s územním plánem či jeho částí nen. možno dle Ústavního soudu „obcházet“ pomocí institutu místního referenda, nýbrž je třeba tento nesouhlas případně projektovat do iniciace jeho změny postupem dle § 44 písm. c) stavebního zákona (srov. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3027/08). **Jak Ústavní soud, tak správní soudy připouští konání místního referenda pouze v případech, kdy se referendum nemá konat o otázce, zda má zastupitelstvo obce vydat územní plán nebo jej změnit, ale o tom, zda občané obce souhlasí s tím, aby zastupitelstvo města zachovalo současný platný územní plán** (srov. Rigel, F.: Zákon o místním referendu s komentářem a judikaturou. Praha: Leges, 2011, s. 81). Tak tomu bylo i v případě nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 101/05.

Navrhovatelem zmíněná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (č.j. 2 Ao 3/2011-150 a č.j. 2 Ao 6/2011-210) se vůbec nezabývala problematikou přípustnosti konání místního referenda. Předmětem obou řízení bylo posouzení platnosti vydaného územního plánu. Nejvyšší správní soud se v těchto případech pouze okrajově zmínil v souvislosti s napadáním platnosti územního plánu o shora uvedeném nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 101/05, dle kterého nebrání konání místního referenda žádné zákonné ustanovení, pokud je územní plán ve stádiu návrhu. Z odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je zcela evidentní, že soud v tomto případě nijak neřešil problematiku přípustnosti konání místního referenda a bez bližší argumentace pouze odkázal na zmíněný nálezu Ústavního soudu. Krom toho v této souvislosti nezbyvá než opět upozornit, že nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 101/05 se vztahuje k předchozí právní úpravě a týká se skutkově jiného případu, než je případ návrhu přípravného výboru na konání místního referenda o změně územního plánu v Plzni (bližší viz shora k problematice nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 101/05).

Na základě všeho shora uvedeného je nutné dospět k závěru, že o přípravným výborem formulované druhé otázce ve znění „Souhlasíte s tím, aby Zastupitelstvo města Plzně schválilo bezodkladně změnu územního plánu pro území ohraničené ulicemi Americká, Denisovo nábřeží, Pražská a Sirková na plochu urbanistické zeleně?“ místní referendum dle § 7 písm. e) Zákona konat nelze.

2.

Byť si je město Plzeň vědomo, že otázka nákladovosti realizace rozhodnutí přijatého v místním referendu není bez dalšího relevantní pro rozhodnutí zastupitelstva obce o tom, zda místní referendum dle § 13 Zákona vyhlásit či nevyhlásit, považuje za potřebné upozornit, že v posuzovaném případě nelze vyloučit závěr, že v důsledku abnormálně vysokých nákladů na realizaci rozhodnutí v místním referendu (bylo-li by v místním referendu rozhodnuto, aby zastupitelstvo schválilo změnu územního plánu), by mohlo realizaci rozhodnutí o druhé otázce dojít k porušení právních předpisů, což by znamenalo vedle nepřipustnosti dle § 7 písm. e) Zákona ještě nepřipustnost dle § 7 písm. d) Zákona.

Dle § 7 písm. d) Zákona nelze místní referendum konat mimo jiné v případě, že by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy. **Druhá otázka je natolik konkrétní, že v případě jejího kladného zodpovězení přichází v úvahu pouze jediný krok Zastupitelstva města Plzně, a to schválení změny územního plánu** (odhlédneme-li od problematiky zvláštního řízení). Samotná změna územního plánu není bez dalšího krokem, který

⁵ Výňatek z usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 70/10: „Vycházejí z uvedeného, učinil soud závěr, že otázka položená v referendu je, s ohledem na její znění („... včetně změny územního plánu ...“), otázkou, o níž se v samostatné působnosti rozhoduje ve zvláštním řízení a přisvědčil tak návrhu, že o této otázce se referendurn s ohledem na ustanovení § 7 písm. e) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu (dále jen „zákon“) nemělo konat.“

by byl v rozporu s právními předpisy. Problém vzniká v předpokládaných dopadech realizace takové změny do rozpočtu města Plzně. Vzhledem k přípravným výborem navrženému územnímu rozsahu a navržené změně využití území, vzhledem k zákonné povinnosti obce hradit náhradu dle § 102 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, a vzhledem k připravovaným a z části i realizovaným investičním projektům vlastníků navrhovanou změnou dotčených pozemků, je město Plzeň názoru, že navrhovaná změna územního plánu by mohla s sebou přinést takové finanční výdaje z rozpočtu města Plzně, které by město Plzeň s ohledem na stávající finanční krizi nemohlo při dodržení rozpočtových pravidel stanovených zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtech územních rozpočtů, pokrýt.

Dle § 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů se finanční hospodaření územních samosprávných celků a svazků obcí řídí ročním rozpočtem a rozpočtovým výhledem. Rozpočtový výhled musí obsahovat základní údaje o příjmech a výdajích, zejména o dlouhodobých závazcích a pohledávkách, o finančních zdrojích a potřebách dlouhodobě realizovaných záměrů. U dlouhodobých závazků musí být uvedeny jejich dopady na hospodaření územního samosprávného celku nebo svazku obcí po celou dobu trvání závazku. Nesplnění této povinnosti je považováno za správní delikt dle uvedeného zákona.

Rozpočet i rozpočtový výhled musí být dle § 4 zákona č. 250/2000 Sb. sestaven jako vyrovnaný, v případě schodku musí být tento schodek vyrovnán finančními prostředky z minulých let nebo úvěrem, který před zapracováním do rozpočtu musí být smluvně zajištěn a musí být zřejmé, že existuje reálný předpoklad schopnosti splácet tento úvěr.

Ekonomická situace města je složitá, neboť po schválené novele o rozpočtovém určení daní přišlo město na svých příjmech minimálně o 110 mil. Kč (90 mil. Kč na daňových příjmech a 20 mil. Kč na zrušeném příspěvku na žáka), a to při minimálním růstu daňových příjmů města přetrvávajících po hospodářské krizi v roce 2009, které nepokrývají ani inflaci či změny legislativy dopadající v neprospěch obecních rozpočtů. Přestože město dlouhodobě minimalizuje své provozní výdaje, je stále složitější vyrovnat bilanční sumu rozpočtu a plánovat budoucí finanční strategii města. Proto pokud by město hledalo zdroje financování alespoň pro částku odpovídající magistrátem provedenému odhadu náhrady podle §102 stavebního zákona (cca 436 mil. Kč), bylo by nutné provést v rozpočtu a rozpočtových výhledech města úpravy, které by byly téměř likvidační pro další rozvoj města.

Jelikož částka 436 mil. Kč odpovídá pouze střízlivému odhadu Magistrátu města Plzně na úhradu náhrady za znehodnocení pozemků dle stávajícího znění stavebního zákona a nezahrnuje předpokládané další náhrady, které by město v souvislosti se změnou územního plánu navrhovanou přípravným výborem bylo povinno hradit, je město Plzeň s ohledem na shora uvedené názoru, že takováto změna územního plánu není za stávajícího finančního stavu města realizovatelná. **Realizací takovéto změny územního plánu by mohlo dojít k porušení pravidel hospodaření, tak jak jsou tato pravidla stanovena zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, zejména v § 2 a § 4 tohoto zákona, a dále v § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění.**

Na základě těchto skutečností lze dojít k závěru, že o otázce č. 2 je nepřijatelné konat místní referendum podle § 7 písm. d) Zákona, neboť by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy, v tomto konkrétním případě v rozporu se zákonem č. 250/2000 Sb. a zákonem č. 128/2000 Sb.

3.

Město Plzeň si po obdržení návrhu přípravného výboru na konání místního referenda vyžádalo stanovisko svého dozorového orgánu ve věcech místního referenda, kterým je Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra ve svém stanovisku č.j. MV-93069-2/VES-2012 ze dne 31. srpna 2012 dospělo též k názoru, že o druhé otázce je nepřipustné konat místní referendum.

V.

K přípustnosti první otázky

Město Plzeň je názoru, že přípravným výborem formulovaná první otázka ve znění: „*Souhlasíte s tím, aby město Plzeň bezodkladně podniklo veškeré kroky v samostatné působnosti, aby nemohlo dojít k výstavbě obchodního zařízení na místě Domu kultury Inwest?*“ (dále jen „první otázka“) je sice do jisté míry neurčitá, když neurčitost vzbuzuje zejména pojem „obchodní zařízení“, který není nikde nedefinován⁶, ale přesto přípustná ke konání místního referenda o ní.

V této souvislosti však nutno upozornit na stanovisko Ministerstva vnitra ČR jakožto dozorového orgánu ve věcech místního referenda, které je názoru, že v případě, kdy je nepřipustná druhá otázka položená přípravným výborem, je třeba pokládat za nepřipustný celý návrh, včetně otázky první, a referendum k návrhu přípravného výboru v tomto případě nelze vyhlásit vůbec.

Ministerstvo vnitra ve svém stanovisku č.j. MV-93069-2/VES-2012 ze dne 31. srpna 2012 výslovně uvádí: „*Dále je třeba ještě zmínit, že nové znění referendové otázky popřípadě otázek, navržených pro rozhodnutí v místním referendu, musí být vždy v takové podobě, v jaké o nich bude hlasováno, ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu součástí každého podpisového archu respektive podpisové listiny, která tvoří ve smyslu § 10 odst. 2 přílohu nového návrhu přípravného výboru na konání nového místního referenda. Pokud je tedy pokládána jedna ze dvou zde předložených otázek, které tvoří navenek jednotný celek, tedy de facto jednu otázku skládající se ze dvou částí, za nepřipustnou, je pak nutno pokládat de iure celý předložený návrh za nepřipustný.*“

Problém tkví ve skutečnosti, že obě navržené otázky jsou součástí návrhu na konání místního referenda, který jako jeden celek podporovali oprávnění voliči svými podpisy. Pakliže dojde k závěru, že obě navržené otázky spolu natolik úzce souvisí, že tvoří navenek jednotný celek, pak nutno souhlasit s názorem Ministerstva vnitra, že vypuštěním jedné ze dvou otázek dochází ke změně původní „navenek jednotné“ otázky. Na druhou stranu, dojdeme-li k závěru, že obě otázky spolu úzce nesouvisí, tzn. že každá otázka má svůj právní osud a může existovat bez té druhé, vzniká pochybnost o tom, zda tu první otázku podpořilo svým podpisem dostatečné množství oprávněných voličů. Nemůže být totiž pochyb o tom, že jedná-li se o otázky spolu přímo nesouvisející, tak petiči za konání místního referenda podepsaly tři skupiny oprávněných voličů. Za prvé to jsou ti, kteří chtěli podpořit konání místního referenda o obou navržených otázkách, za druhé ti, kteří chtěli podpořit konání místního referenda jen o první otázce, a v neposlední řadě ti, kteří chtěli svým podpisem podpořit konání místního referenda pouze o druhé otázce. A právě vidina přípravným výborem „vymalovaného“ parku mohla být pro řadu oprávněných voličů motivem pro podpoření petice svým podpisem.

⁶ S ohledem na neurčitost a obecnost pojmu „obchodní zařízení“ lze dojít k závěru, že touto otázkou přípravný výbor nebrotí pouze proti konkrétnímu stavebnímu záměru, a tudíž se naskytá otázka, zda se ve smyslu usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3027/08 (obec Bystrovice) nejedná o otázku, která odporuje existujícímu územnímu plánu, a je proto nepřipustná ve smyslu ustanovení § 7 písm. d) Zákona.

Touto logikou, by nebylo možné vyhlásit místní referendum ani o první otázce.

VI.

Závěrečný návrh

S ohledem na vše shora uvedené město Plzeň navrhuje, aby soud vydal **usnesení, kterým návrh přípravného výboru na vyhlášení místního referenda zamítne.**

Co se týče náhrady nákladů řízení, navrhuje město Plzeň, aby soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 soudního řádu správního tak, že **žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.** Tvrzení navrhovatele o nezákonném a obstrukčním postupu Magistrátu města Plzně se nezakládají na pravdě (blíže viz čl. II tohoto vyjádření).

V Plzni dne 18. října 2012

Martin Baxa

Mgr. Martin Baxa
primátor města Plzně

Přílohy: svazek